

Vážení farníci.

V pátek 18. 5. 2007 po večerní mši sv. jsem obdržel od p. Slavomíra Marka petici, která vyjadřuje nesouhlas s využitím kostela M. Magdalény k jiným, než bohoslužebným účelům. Podepsáno bylo celkem 328 farníků a občanů.

Zároveň mi byl předán úvodní dopis k petici, který byl adresován a předán panu biskupovi a pod kterým byli podepsáni pan Slavomír Marek a pan Jozef Šikula. Z dopisu jsem zjistil, že petice byla předána dne 18. 5. také na Městský úřad Lanškroun.

Dovolím vyjádřit se k této záležitosti.

Právo vyjádřit svůj názor je nesporným právem každého člověka, a které nelze zpochybňovat. A takto také vnímám tuto iniciativu. Přesto pocítuji tuto podpisovou akci velmi osobně a musím přiznat, že se mne dotkla a zbolela.

Na den 5. května jsem pozval celou farnost na setkání, kde jsem svoji myšlenku představil a vyzval všechny k diskuzi na téma využití kostela M. Magdalény k jinému, než bohoslužebnému využití. Farníci byli prvními, které jsem s tímto záměrem oficiálně seznámil. Považuji tuto záležitost výhradně za věc naší farní rodiny. Pokud mám správné informace, tato petice se začala podepisovat ještě před tím, než jsem cokoliv k tomuto tématu stačil říci. Vnímám to tak, že určitá skupina lidí a priori vyloučila možnost jakékoliv diskuze na toto téma.

Z čeho jsem smutný nejvíce je fakt, že peticí byl popřen základní evangelijní postup o bratrském napomínání (Mt 18,15-17), který se netýká jen situací, když bratr zhřeší. Nejdříve je potřeba si říci věci z očí do očí a pokud to nezafunguje, přibrat si jednoho nebo dva další a pak teprve následuje oznámení církvi. Do celé záležitosti bylo vtaženo Biskupství královéhradecké, aniž bychom vyčerpali jiné možnosti komunikace. Navíc tato petice byla předána městskému úřadu, čímž do našeho vnitřního problému byl vtažen subjekt, který není určen k tomu, aby se zabýval našimi interními záležitostmi.

Do petice byla vtažena i lanškrounská veřejnost (viz. Článek Mgr. Evy Latifové "Pokání" v Lanškrounských listech číslo 10/2007), ale i lidé, kteří nemají přímou vazbu na naši farnost, dokonce bydlí i v odlehlých koncích republiky. Nemyslím si, že zvolený postup byl šťastný. Jako farní společenství bychom tento problém měli řešit v našem společenství.

Myšlenky využití kostela M. Magdalény k jiným než bohoslužebným účelům a ke zřízení knihovny v jeho prostorách se nevzdávám a budu pokračovat v seznamování s touto studií jak Biskupství královéhradecké, tak i město Lanškroun a veřejnost. Je to i konsekvence kroků, které udělali také iniciátoři petice.

Zároveň chci deklarovat, že udělám všechno pro to, abych Vás farníky o správnosti svého záměru přesvědčil cestou diskuze, dialogu a vysvětlování. Proto odmítám dělat antipetici, která by nás zahnila do bludného kruhu a nepříspěla k dobru věci. Neodmítám ale anketu (příp. jakési referendum), ve které byste se mohli definitivně

vyjádřit a rozhodnout. Pokud nezískám ve farnosti převažující podporu mému záměru, nebudu tuto myšlenku realizovat, ale udělám vše, co bude v mých silách, aby i přesto se kostel dostal do důstojné podoby.

Na základě dopisů, které jsem dostal, na základě diskuze, která probíhá na našich internetových stránkách, usuzuji (a sama petice to též naznačuje), že problémem není jen kostel Máří Magdalény, ale že za těmito problémy se skrývá i nespokojenost některých farníků s mým působením ve farnosti. Protože se řídlím rčením, že "život je příliš krátký na to, abychom si z něho dělali bojiště" a nechtěl bych přispívat k rozdělení farnosti, což vždycky působí pohoršujícím dojmem na sekulární veřejnost, jsem připraven, pokud si to většina farníků bude přát, požádat pana biskupa o uvolnění z funkce administrátora lanškrounské farnosti.

Přeji vše dobré

Zbigniew Czendlik

V Lanškrouně 19.05.2007